

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 19/1991-92
med anledning av ltm Jan Liljehages
m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen angående tillämpningen
av bestämmelserna för sysselsättningsstöd för företagare.

Landstinget har den 13 april 1992 inbegärt lag- och ekonomiutskottets utlåtande över nämnda motion. Utskottet, som i ärendet hört byråchefen Harry Sjölund får i anledning härav anföra följande.

I motionen föreslås att sysselsättningsstöd skall kunna utbetalas så snart en ungdom blir utan arbete och inte som nu först efter tre månaders arbetslöshet.

Lag- och ekonomiutskottet konstaterar att situationen på arbetsmarknaden är bekymmersam. Arbetslösheten bland ungdomarna på Åland närmar sig 5 procent och utskottet delar motionärernas oro inför situationen.

I sitt utlåtande till lagutskottet gällande landskapsstyrelsens berättelse över förvaltningen och ekonomin under år 1990 skrev lag- och ekonomiutskottet följande: "Arbetsförmedlingsbyråns främsta uppgift är att förmedla lediga arbeten till arbetssökande. Uppgiften att skapa nya arbetstillfällen ankommer således inte primärt på arbetsförmedlingen. Om det liksom för närvarande finns långt fler arbetssökande än arbetsplatser och arbetslöshetstiderna därför blir långa har arbetsförmedlingen till uppgift att försöka bryta den enskildes arbetslöshet. Korttidsarbetslöshet är inte att betrakta som något exceptionellt eftersom den förekommer också under högkonjunkturer. En viss arbetslöshet på grund av omsättningen på arbetsmarknaden får man alltid räkna med. Arbetsförmedlingens resurser satsas därför i första hand på dem som inte får arbete genom vanlig förmedling och som därför varit arbetslösa en längre tid."

Utskottet vidblir sin åsikt att resurserna i första hand bör satsas på de s.k. långtidsarbetslösa. Sysselsättningsstöd är tänkt som en stödåtgärd i de fall där den arbetssökande inte kunnat erhålla ett arbete genom vanlig arbetsförmedling och därför riskerar att hamna i långtidsarbetslöshet. Genom sysselsättningsstöd skapas nya arbetsplatser utanför det normala platsutbudet, arbetsplatser som inte är tillgängliga för alla och som inte annonseras ut. Utskottet konstaterar att den 3-månaders regel som omnämns i motionen endast är riktgivande och att sysselsättningsstöd i vissa fall kan utgå även om en arbetssökande ungdom inte varit utan arbete hela 3 månader. En viss flexibilitet finns alltså redan i systemet.

Utskottet har inte funnit skäl att såsom motionärerna föreslår slopa det principiella kravet på 3 månaders arbetslöshet för utbetalning av sysselsättningsstöd eftersom själva syftet med sysselsättningsstödet därigenom skulle förfelas.

Ledamoten Häger anmäler avvikande åsikt och anser att motionen borde godkännas.

Med hänvisning till ovan anförda får utskottet härmed vördsamt föreslå

att Landstinget måtte förkasta
hemställningsmotion nr 60/1991-92.

Mariehamn den 8 september 1992

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Tage Boman
ordförande

Susanne Eriksson
sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordföranden Boman, viceordföranden Harry Eriksson samt ledamöterna Abrahamsson, Häger och Sjöblom.